

մը գորգ փռած սենեակ մը մտան, ուր Յայաստանի առաջին մեծ
Նախարարը եւ Սասունի լեռնականը դիմացէ դիմաց Նստած
Ժամերով խօսեցան, եւ այդ խօսակցութեան վերջի արգասիքն այդ
եղաւ, 4Էր Յովնան կատարեալ համոզուեցաւ թէ Նախարարութիւնը՝
բազմազան վիշապ՝ ի կորուստ պիտի տաներ Յայաստան,
վասնզի այն Նաեւ իմացաւ Սպարապետեն թէ Աշոտ Արծրունի, որ
պատէ բազմելու կը պատրաստուեր՝ կը վարանի, վասնզի իւր
Նախարարքն իրեն հետ միաբան չէին: